

Tisztelt Tagtársunk!

A Magyar Oxyológiai Társaság korábbi Vezetősége – a megbízatása kezdetekor deklaráltaknak megfelelően – az idei évben új elnökséget választott. Köszönettel tartozunk az Elnökség korábbi tisztségviselőinek, Dr. Göbl Gábor elnöknek, Dr. Orphanides Ilona főtitkárnak és Dr. Buda Péter alelnöknek.

A Magyar Oxyológiai Társaság újonnan megválasztott Elnökségének tagjai:

Dr. Engelbrecht Imre elnök,
Dr. Zentay Attila főtitkár,
Dr. Puskás Tivadar alelnök.

A változás bírósági bejegyzése megtörtént. Az új Elnökség elkötelezett a Társaság hagyományainak, eredményes szakmai tevékenységének a folytatása, ugyanakkor megújítása mellett. A sikeres működéshez a Tagság és az Elnökség aktív, innovatív részvétele mellett, szükséges a támogató együttműködés további fenntartására az Országos Mentőszolgálattal, valamint a rokon szakmák társaságaival. A legutóbbi Hírlevél óta eltelt időszakban elkészült a Társaság honlapja, melynek tartalommal történő feltöltését megkezdjük.
www.motoxy.hu

A társasági rendezvények világszerte továbbra is szünetelnek. Előbbiekre tekintettel a XX. Vándorgyűlés megrendezését későbbiekben tervezzük, reményeink szerint 2021-ben találkozhatunk majd. Az idei évben, együttműködésünkkel szervezett rendezvények is elmaradtak.

Tudományos lapunk következő számának a szerkesztését is megkezdtük, Megköszönjük Dr. Verzar Zsófia Tanárnő, Főszerkesztő és Dr. Mártai István Elnökségi tagtársunk konstruktív közreműködését.

Kérjük eddigi és újdonsült szerzőinket arra, hogy a közölni kívánt dolgozataikat a verzar.zsofia@pte.hu címre megküldeni szíveskedjenek!

A Magyar Mentésügyi Tudományos Társaság, majd jogutódja a Magyar Oxyológiai Társaság több mint négy évtizedes hagyományait kívánjuk folytatni, kérve Tagtársainkat arra, hogy továbbra is vegyenek részt aktívan a Társaság munkájában! Várjuk a jövőre szóló javaslataikat is!

Budapest, 2020. november 3.

Elnökség

- hirtelen szívmegállás
- munkahelyi baleset
- égési sérülés
- törés

Professzionális orvosi eszközök és műszerek forgalmazása és szervizelése

medplan
H.S.-MEDPLAN KFT.

www.medplan.hu

1952-ben az Egyesült Államokban az ország történetének legnagyobb járványa tört ki (57 ezer eset, amely háromezer halálos áldozattal járt), ami elindította a nagy versenyt a betegség megelőzésének kidolgozásáért. 1955. április 12-én Jonas Edward Salk bejelentette, hogy kifejlesztett egy vakcinát. A teszt sikere után megindult a Salk-vakcina tömeggyártása, ami lehetővé tette a teljes lakosság immunizálásának megkezdését. Azonban április 25-én a frissen oltottak között bénulásos eseteket jelentettek. A gyors vizsgálat hamar kiderítette, hogy az öt nagy gyártó egyike, a Cutter Laboratories termékével oltottaknál jelentkezett a váratlan komplikáció, amely változatot aztán két nap múlva visszahívták a forgalomból. Május 8-án leállították az oltásokat. Június 23-án az Amerikai Közegészségügyi Szolgálat jelentése szerint a beoltottak közül 149 fertőzött személyt találtak, akik közül hatan meghaltak. Ez az úgynevezett „Cutter-incidens” visszavetette a Salk-féle vakcina iránti érdeklődést. 1935-től a New York-i Rockefeller Intézet kutatóorvosaként kezdett foglalkozni a gyermekparalízissel. Sabin némi késéssel, 1957-re mindhárom bénulást okozó vírustípusból sikeresen létrehozott egy legyengített, de élő törzset. Az így kifejlesztett Sabin-csepp szájon át adható védekezés volt, ami a bélfalon tartósan megakadályozta a vírus szaporodását. Azonban egyes körökben komoly ellenérzést váltott ki, hogy Salk módszerével szemben végső soron a rettegett vírustól élő törzseket juttatott a szervezetbe.

Albert Bruce Sabin bakteriológus és gyermekgyógyász orvosi diplomáját 1931-ben New Yorkban szerezte. A Rockefeller Intézetben dolgozott kutatóként, élő, legyengített vírussal, illetve a könnyebben előállítható, könnyebben beadható és hatásosabb oltóanyaggal kapcsolatos kutatásait, és az 50-es évek közepére már olyan vakcinát sikerült előállítania, amelyet önmagán és saját gyermekein is ki mert próbálni. Az oltóanyagot

azonban a gyakorlatban is ellenőrizni kellett volna, erre pedig az Egyesült Államokban a hatóságok nem adtak engedélyt. Noha döntésük megalapozott volt, Sabin nem tudta elviselni, hogy gyermekek százezrei szenvednek, miközben az ő kezében ott a csodaszérum.

Az egykor Białystokban született, oroszul is tudó Sabin ekkor kelet-európai kollégáihoz fordult segítségért. 1956-ban Moszkvába utazott, és ott meg is kapta az engedélyt az oltóanyag gyártására, tökéletesítésére, sőt kipróbálására is. Tudnunk kell, hogy a Szovjetunióban ekkoriban súlyos gyermekbénulás-járvány pusztított. Ezért határozta el Mihail Petrovics Csumakov (1909–1993), a moszkvai Vírusos Agyvelőgyulladások Intézetének igazgatója, hogy Sabin segítségével megkezdje a gyengített, szájon át adható, a Salkénál olcsóbb élő vakcina (OPV) gyártását. Elsőként Kubában és Szovjetunióban próbálták ki. Végül a Sabin-cseppeket 1960-tól engedélyezték az Egyesült Államokban, és 1962-ben szabadalmat is kapott. Hazánkban 1931-ben, 1954-ben, 1957-ben és 1959-ben alakult ki súlyosabb járvány. 1957-ben 2334 bénulás történt, amely 143 esetben végződött halállal.